

גליון

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת לך לך
שנת תשפ"ד

גליון
ל"ב

שיעורים אין חנוך

דאנערשטאג פרשת יתרו, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• 'אסיפת הורים'

נאכדעם זאג אים: "מען פרוברט ער זאל נישט רעדן ווען דער מלמד רעדט, לאמיר ארבעטן צוזאמען, דו זאלסט אים אויך זאגן אז ווען א רבי רעדט - רעדט מען נישט אריין".

מען קען נישט זאגן אויף א קינד וואס פאלגט נישט און אנערקענט נישט דעם מלמד אלס מלמד, אז "אלעס איז מוראדיג פיין", באלד ווען ער וועט געוואויר ווערן אז מען האט געדארפט נעמען דאס קינד אין א זייט און באשטראפן וועגן זיין דרף ארץ, וועט ער ווערן אינגאנצן צעטומלט, איין מינוט זאגט מען מיר אז מיין קינד איז מוראדיג, נאכדעם זאגט מען מיר אז ער האט נישט קיין דרף ארץ...

לייגט אריין אין די קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט

דער עיקר וואס איך בעט ענק, טייערע מלמדים און לערערנס, לייגט אריין אין די קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט!

איך האנדל מיט מענטשן טאג און נאכט, מיט בחורים, מיידלעך, אינגעלייט און ווייבלעך - וואס עס ליגט אין זיי אן איינגעגעסענע שטאה אויף די אידישע וועג, אפגערעדט ביי פרויען זענען דא פרויען וואס זענען זייער פארדרייט מיט די וועג ווי אזוי צו גיין אנגעטון. אז מען זאל פֿרעגן א געזונטער מענטש: "וואס איז שייין? אנגעטון אדער אויסגעטון?" וועלן אלע ענטפערן: "זיך אנטון מיט א שיינע קלייד איז שייין, אויסגעטון איז נישט שייין!" אבער אז מען וועט פֿרעגן א מיידל וואס איז שוין אנגעטען אויף די אידישע וועג וועט זי ענטפערן אז דער גוי וואס גייט אנגעטון נאקעט איז שייין, זי רעדט זיך נעבעך איין אז דער גוי האט א לעבן.

מיר דארפן דאס פֿרוברירן צוריק צו דרייען, ווי אזוי? - דורך רעדן שיינערהייט אז די אידישע וועג איז שייין, זאגט פֿאר די

וואו איך בין דעמאלט געשטאנען, און דער ליובאוויטשער רבי פֿרעגט מיר: "האסט ליב חדר?" ענטפער איך: "ניין!" - "האסט ליב צו לערנען?" ענטפער איך: "ניין!" רופט זיך דער רבי אן צו מיין מאמע: "ער איז אן אמת קינד!" - דערציילט דער איד: "דער רבי האט מיר געכאפט; פון דעמאלט האב איך באקומען כח זיך צו פארבעסערן, זאכן האבן אנגעפאנגען צו ווערן בעסער און בעסער, אלעס א דאנק דעם וואס דער רבי האט געטראפן אין מיר א גוטע נקודה!"

עלטערן מאכן זיך נישט וואוסענדיג פון מלמדים

יעצט וויל איך רעדן צו די מלמדים. מען האט נישט אויסגעשטעלט אז עס זאל יעצט זיין אן אסיפת ההורים ביי די אינגלעך, די איינציגסטע פלאץ וואו די מלמדים טרעפן זיך מיט די עלטערן - איז אין בית המדרש. קען אסאך מאל באדערן פאר א מלמד: 'איך זיך א גאנצן טאג מיט זיין קינד, איך טרעף דיר יעדן טאג אין בית המדרש און דו זאגסט מיר נישט קיין איין גוט ווארט!?' אויב מארגן גייט פאסירן אז מען גייט איבער לאזן זיין קינד אויפ'ן באס גייסטו גלייך רופן מיט טענות... און דאס אז איך זיך שוין מיט זיין קינד די לעצטע פיר חדשים און איך געב אכטונג אויף אים, מאכסטו זיך נישט וואוסענדיג? דו זאגסט מיר נישט קיין שכות?! - דאס טאר נישט וויי טון פאר א מלמד, מען דארף וויסן אז עלטערן זענען נישט שלעכט, זיי זענען אזוי פארזאגט אז זיי טראכטן נישט אריין זיך צו באדאנקען.

אנשטאט ער זאל צוקומען צו דיר זיך באדאנקען, גיי דו צו צום טאטען און זאג אים: "דיין זון איז זייער וואויל אין חדר, ער איז זייער א גוט קינד, זייער א הארציג קינד, איך האב זייער הנאה פון אים." - און אויב איז דא וואס צו באמערקן אויפ'ן קינד וועגן זיין דרף ארץ וועט דאס זיין א פארשפייז און

מיט'ן אייבערשטנס הילף ענדיגן מיר צו דעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, דאנערשטאג פרשת יתרו, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

אזוי ווי דער שיעור איז געזאגט געווארן בעפאר די 'אסיפת ההורים' אין שולע, האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט ביי דעם שיעור עטליכע הוראות וואס איז נוגע ביים 'אסיפת ההורים'.

דער רבי האט מיר געכאפט מיט מיין גוטע נקודה!

ווען מען רעדט צו עלטערן, בפרט אז מען וויל עפעס אנמערקן און געטן הילף פון זיי, דארף מען קודם ארויס ברענגען א גוטע נקודה וואס דער קינד איז ספעציעל אויסגעצייכנט דערמיט. מען קען נישט אנהייבן מיט א פראבלעם, דאס קען נישט זיין די ערשטע ווארט.

מען דארף אויפזוכן עפעס א גוטע נקודה אויפ'ן קינד מיט וואס ער איז זייער וואויל און זייער א טייער קינד, עס זאל זיין א ספעציעלע זאך מיט וואס דער קינד איז ממש א חידוש אנטקעגן אנדערע קינדער, צום ביישפיל, אז דער קינד האט מוראדיגע גוטע מדות, ער טשעפעט נישט קיינעם, אדער ער עסט זייער איידל; אפילו איין נקודה איז אויך גענוג.

אן עלטערער איד דערציילט, אלס קינד בין איך געווען זייער א שווער קינד, מען האט נישט געוואוסט וואס צו טון מיט מיר, מען האט מיר געהרג'עט און געשלאגן אין חדר, קיינער האט מיר נישט פארשטאנען, - דער איד איז שוין היינט אן עלטערער איד, דערציילט ער מיט בושה: איינמאל האט מיר מיין מאמע גענומען צום ליובאוויטשער רבי זכותו יגן עלינו, איך געדענק נאך פינקטליך

• 'אסיפת הורים'

שטרענג. אזוי ווי מען טוט פארן עסן, אינדערפרי ציט מען איין דעם פאסיק, פאר מען גייט עסן עפנט מען עס אויף אביסל, און מען לאזט עס נישט אזוי פאר אייביג, מארגן אנהייב טאג מאכט מען צוריק טייט די פאסיק, נאכדעם עפנט מען עס צוריק אויף.

מען קען נישט זיין נאר שטרענג, עס מוז אויך זיין לופט צו אטעמען. ווי אזוי מאכט מען עס זאל זיין שטרענג און געשמאק? אויף דעם איז נאר די עצה פון 'תפלה והתבודדות', מען גייט יעדן טאג אביסל שפאצירן און מען בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך גיי יעצט אריין אין כּתה, איך ווייס נישט וואס צו טון, געב מיר שטארקייט און געב מיר חן אז די קינדער זאלן ליב האבן צו קומען אין חדר".

וואס זאל מען רעדן צו די קינדער?

אויך דארף מען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי צו רעדן צו קינדער, פון זאכן וואס זיי דארפן נאכנישט הערן, דערפאר דארף מען מאכן קורצע תפלה איידער מען גייט אריין אין כּתה: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך בעט דיר געב מיר ריכטיגע דיבורים איך זאל נישט רעדן קיין שטותים און נישט רעדן צו קינדער פון זאכן וואס זיי דארפן נאכנישט הערן".

דאס וואס איר הערט ביי די שיעורים אין ישיבה ווי דער ראש ישיבה רעדט צו בחורים - נישט אלעס קען מען רעדן צו קינדער, צו דריי יעריגע קינדער זאגט מען נישט: "מען גייט שוין באלד חתונה האבן"... רעדט צו די קינדער פון זאכן וואס אלע זענען אייביג, פון פיבוד אב ואם, פון גוטע מדות, פון מוותר זיין, דאס זענען זאכן וואס מען קען רעדן צו אלע יארגענג.

ווען מען רעדט פון זיך היטן די אויגן, ווענדט זיך שוין צו וועלכע יארגאנג מען רעדט, צו דריי פיר פינף יעריגע רעדט מען נישט פון קוקן מאוויס, צו עלטערע קינדער רעדט מען שוין פון דאס שעדליכקייט פון קוקן מאוויס.

דער עיקר דארף מען רעדן צו די יונגע זויבערע קינדער פון דאס שיינקייט צו זיין א איד, ווי גוט עס איז צו זיין איד, ווי געשמאק עס איז צו זיין א איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה און סייעתא דשמיא.

'איך בין גוט, איך בין נישט שלעכט!'

וואס הייסט א מלמד מומחה?

איך בעט דער מנהל און מנהלת מען זאל צוזאמענעמען איין מאל א וואך די מלמדים און לערערנים, רעדן צו זיי שיינע ווערטער.

אז א לערערין גייט ארום מיט קאמפלעקסן צי 'מען דארף מיר יא' אדער 'מען דארף מיר נישט', אפּשער וועט מען מיר אנוועק שיקן פון שולע, - פארוואס זאל זי זיך פייניגן? זי קען אריין גיין אין אפיס פּרעגן די מנהלת צו זי איז צופרידן פון איר ארבעט... - מען קען נישט זיצן מיט קינדער אויב מען טראכט א גאנצן צייט: 'איך בין נישט גוט', 'איך טויג נישט'.

די פרישע מלמדים זענען זיך שוואל עצה מיט'ן מלמד ... גרו יאיר, זאלן זיי וויסן אז זיין ערשטע יאר אין מלמדות איז געווען שוואכער ווי ענקער ערשטע יאר, איך זאג עס אלס חיזוק מען זאל זיך נישט אנקוקן ווי א דורכפאל, יעדער מוטשעט זיך אין אנהייב.

איי, וועט איר זיך וואונדערן ווי אזוי נעמט דער ראש ישיבה אויף א פרישער אינגערמאן אויב אין אנהייב מאכט מען טענותים? דער ענטפער איז, מען קוקט אויף מענטש צי ער האט א גוט הארץ, צי עס איז דא אביסל שכל, און אויב ער וויל הערן; אויב איז דא די דריי זאכן וועט ער מצליח זיין.

וואס הייסט א מלמד מומחה? מען וועט נישט געבוירן א מלמד מומחה, מען ווערט נישט געבוירן א לערערין מומחית... נאר אויב זעט מען אז עס איז דא א הארץ, ער האט א געפיל פאר א אידיש קינד. און ער האט אביסל שכל; אויב עס איז נישט דא קיין שכל איז נישט דא צו וועמען צו רעדן, איך פארשטיי זיך נישט מיט א נאר, איך קען רחמנות האבן אויף אים אבער זיצן מיט אים ביי איין טיש טאג און נאכט - קען איך נישט. און ער האט אן אויער, ער איז גרייט צו הערן וואס צו טון, - דער קען ווערן א מלמד.

די כּתה ווערט קארבאן-דיאקסייד

א מלמד דארף זיך אויסלערנען די פאך פון מלמדות, מען דארף קענען זיין שטרענג אבער מען קען נישט זיין נאר שטרענג, ווייל באלד גייט ארויס די גאנצע לופט פון כּתה, עס ווערט קארבאן-דיאקסייד, אין אנהייב איז מען שטרענג, נאכדעם מוז מען שוין מאכן אביסל געשמאק, און ווען מען פילט אז די קינדער ווערן שוין אינגאנצן לויז, עס ווערט אויס כּתה, דארף מען צוריק ווערן

קינדער: די אידישע וועג איז א שיינע וועג, א וועג פון לעבן, איך זאג נישט קיין ליגנט, וויל איך דיר דען פארנארן?! וואס וועל איך האבן פאר דעם אז דו וועסט זיין א איד?! איך וויל נאר אז דו זאלסט אויך האבן די זיסע לעבן, די שיינע לעבן!

לייגט אריין אין די קינדער אז א בארד און פיאות איז שייין! - פון וואו ווייס איך אז בארד און פיאות איז שייין? - עס מוז אזוי זיין, ווייל דער אייבערשטער האט געזאגט מען זאל גיין דערמיט, קען נישט זיין אז אויב מען נעמט עס אראפ זאל עס זיין שייין! - איי, אין מיינע אויגן איז עס נישט שייין? - דארפסטו בעטן דעם אייבערשטן דו זאלסט ליב האבן דאס וואס איז שייין אין דעם אייבערשטן'ס אויגן, בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער עפעס איז אריין ביי מיר אין קאפ א רוח שטות אז דער וועג ווי אזוי דער גוי טמא גיי איז שייין, העלף איך זאל וויסן אז שייין איז דאס וואס איז ביי דיר שייין".

איך בעט אייך ברחמים, איך האב גארנישט פון דער שטעטל אויב די יוגנט וואקסט מיר אויף אן ליב האבן אידישקייט, עס איז א שאד מיין ארבעט, א שאד מיין הארעוואונגע, איך קוק אזוי שטארק ארויס אויף די גייע דור, עס זאל ארויסקומען א דור פון קינדער וואס זאלן ליב האבן דעם אייבערשטן, קינדער וואס זאלן ליב האבן צו רעדן צום אייבערשטן, קינדער וואס זאלן זיין איבערצייגט אז זיי זענען גוט.

עס ליגט אין אונזערע הענט

יעדער מענטש דרייט זיך ארום מיט שלעכטע מחשבות אין קאפ אז 'דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיר, און איך וועל שוין נישט זיין קיין צדיק', - עס מוז זיין אז עפעס איז קרום מיט די חינוך אז אזעלכע מחשבות זאלן האלטן אין איין קומען אין קאפ, עס קען נישט זיין אז פלוזלינג קומט אריין ביי יעדן איינעם די זעלבע סארט מחשבות אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיר.

פארוואס זאל מען האבן אזעלכע מחשבות? פארוואס זאל מען נישט ארום גיין מיט א שמחה אז 'דער אייבערשטער דארף מיר יא', 'דער אייבערשטער האט מיר ליב' און 'דער אייבערשטער הערט מיר אויס?!' - דאס ליגט אין אונזערע הענט; איך קוק ארויס אויף מיינע מלמדים און לערערנים, מען זאל אריין לייגן א ריינע חינוך אין די קינדער זיי זאלן אויפואקסן מיט דעם אז

וואס שמועסט מען ביים שבת טיש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

ביי א שטודירן דאנערשטאג נאכט האב איך געהערט ווי דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט אז מען זאל רעדן נייעס ביים שבת טיש און אויך מלי דשטותא וכדומה, נאר מען זאל זיין שטארק און געדענקען צוריקצוברענגען די שמועס צום אייבערשטן; וואס מיינט עס און ווי אזוי טוט מען דאס?

יישר כח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישלח, ט"ו כסלו, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן א): "כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר", אין יעדע זאך וואס מען זעט - דארף מען אויפזוכן דעם אייבערשטן אין דעם, "כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להשם יתברך על-ידי אותו הדבר", ווען מען זעט עפעס א זאך דארף מען ארויסנעמען פון דעם א וועג צו דינען דעם אייבערשטן; אפילו מען הערט א שמועס, א נייעס וכדומה, דארף מען ארויסנעמען פון דעם רמזים ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות ה"ו, סימן נב): "מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפילו מספורי הגוים צועק גם כן כבוד השם יתברך", פון יעדע זאך זעט מען ארויס דער אייבערשטן, אפילו פון די נייעס פון די אמות העולם - הערט מען אויך ארויס דעם אייבערשטן; דאס הייסט, יעדעס מאל ווען מען הערט א נייעס - דארף מען ארויסנעמען פון דעם א וועג אין לעבן.

א שבת טיש קומט נישט צו דערציילן נייעס, א שבת סעודה איז א צייט וואס דער טאטע לייגט אריין אין די קינדער אמונה אינעם אייבערשטן און ליבשאפט צום אייבערשטן און צו די תורה, דאס וואס מיר האבן גערעדט ביים שטודירן אז מען זאל דערציילן נייעס ביים טיש - דאס איז נאר אין א פאל ווען די קינדער ווילן נישט הערן קיין תורות וכו', דעמאלט זאל מען זיי מקרב זיין צום אייבערשטן מיט חכמה, דורך שמועסן נייעס, און אין די שמועס לייגט מען אריין א ווארט דא א ווארט דארט, פון אמונה וכו'.

יעצט אז עס האט פאסירט אזא שרעקליכע פאסירונג, רוצחים זענען געקומען הרגענען

איך ווייס אז עס פארברענט מיר אזויפיל טייערע שעות יעדן איינציגן טאג.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"ג מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואו מען גייט און וואו מען שטייט זעט מען ווי מענטשן קאכן זיך אין פאליטיק, א טייל פרייען זיך מיטן געווינס פונעם נייעם פּרעזידענט און א טייל בייזערן זיך; פּרעג די וואס פרייען זיך? מיט וואס פרייסטו זיך? וואס האט דאס מיט דיר? און פּרעג די וואס בייזערן זיך אז דער פּרעזידענט האט פארלוירן: וואס גייט דיר עס און? וואס איז דאס נוגע פאר דיר? קיינער פון זיי וועט נישט האבן וואס צו ענטפערן, ווייל די גאנצע פאליטיק, פארנוועם מען זאל שטימען, ווער עס גייט געווינען, ווער עס האט געווינען - איז איין גרויסער דמיון.

ווייניג מענטשן האבן די שכל נישט צו פארברענען די צייט פון לעבן מיט זאכן וואס געבט נישט צו פארין לעבן; מיר דארפן געדענקען וואס דער רבי מאנט פון אונז, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות ה"ו, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; ווען מען טראכט אריין זעט מען אז די טעג פונעם לעבן פליען אריבער אזוי שנעל ווי א שאטן, "כצאל ימינו על הארץ ואין מקוה (דברי הימים א כט, טו)", זאגן אויך דעם חכמינו זכרונם לברכה (בראשית רבה צו, ב): "הלואי כצלו של כותל, או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהיא עף", הלואי זאלן אונזערע טעג זיין אזוי ווי א שאטן פון א וואנט וואס נעמט אביסל צייט ווילאנג עס גייט אריבער, אדער ווי א שאטן פון א בוים, אבער אז מען קוקט גוט זעט מען אז דאס לעבן פונעם מענטש איז ניטאמאל ווי אזא שאטן, דאס לעבן גייט אריבער אזוי שנעל ווי די שאטן פון א פיגל וואס פליט.

מען האט אמאל געזען ווי רבי נתן רעדט דיבורי התחזקות מיט א קינד, האט מען אים געפּרעגט פארן וואס ער פארברענגט מיט א קינד, האט רבי נתן געזאגט מיט א ניגון: "אט איז מען א אינגל, אט איז מען א בחור, אט איז מען א אינגערמאן, אט איז מען אן אלטער איד און אט פירט מען שוין צום אייביגן ארט - צום בית החיים"; יעדע פאר יאר קומט פרישע וואלן, מען קאכט זיך אין פאליטיק, מען כאפט נישט אז דערנווייל גייען אריבער די יארן און עס

איך, זיי האבן געהרגעט אן אומשולדיגער בחור מיט אן אומשולדיגע מאמע פון קליינע קינדער ה' ינקם דמם, וואו מען גייט און וואו מען שטייט קאכט זיך די נייעס, קען מען מיט די נייעס מאכן א כלי אריין צו ברענגען דעם אייבערשטן; מען לייגט אריין אינמיטן פונעם שמועס וואס מוה"ר"ש זאגט, אז פאר מען גייט ארויס פון שטוב זאל מען לייגן די האנט אויף די מזוזה און בעטן א קליינע תפלה: "הייליגער באשעפער היט מיד, ברענג מיד צוריק אהיים געזונטערהייט", און ווען מען קומט אן אהיים - זאל מען לייגן די האנט אויף די מזוזה און זאגן: "יישר כח אייבערשטער אז איך בין צוריק אהיים בשלום".

מען קען אריינלייגן אינעם שמועס אז מיר זענען אין גלות, "עשו שונא לעקב" (ספרי פרשת בהעלתך, פסיקא יא), די גוים האבן אונז פיינט; מען זאל זיך נישט איינרעדן קיין איין רגע אז די גוים זענען אונזערע פריינט און אזוי ווייטער, מען דערציילט די ניסים און חסדים וואס מען האט געזען אינעם צרה און אזוי ווייטער.

כנוגע מילתא דשטותא; דער רבי זאגט (לקוטי חלקות, נפילת אפים ד, ה): "עס האט א פנים אז מען קען נישט זיין פרייליך נאר אז מען מאכט זיך נאריש"; דאס קען מען מקים זיין אין שטוב מיט די קינדער, מען מאכט זיך פרייליך מיט די קליינע קינדער, מען טוט אלעס אויף דער וועלט אבי צו זיין פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

... (ספר עצתו אמונה חלק ח, מכתב תתכא)

ווי אזוי קען איך זיך אפגעוואוינען פון נייעס און פאליטיק?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

עס האט מיר אלעמאל שטארק געצויגן מיטצוהאלטן נייעס, ספעציעל אמעריקאנע פאליטיק, אבער ספעציעל די לעצטע פאר יאר ווען די נייעס קאכט אזוי שטארק יעדן טאג, ציעט עס מיר נאך אסאך מער.

איך קום שבת אין שול, און יעדער רעדט נאר פון די נייעס און פאליטיק, און איך ווער אויך אריינגעצויגן אין די שמועסן, איך שעם זיך אבער נאכדעם פון מיר אליין אז עס איז שבת קודש און איך האב נישט קיין בעסערע דאגות נאר צו רעדן איבער נארישע פאליטיק.

וואס איז די עצה זיך אפצוגעוואוינען פון זיין פארנומען אזויפיל מיטן הערן און ליינען די נייעס, סיי אום שבת קודש, און סיי איבער די גאנצע וואך?

(קונטרס עצתו אמונה פרשת חיי שרה, תשפ"א)

רעד מיט די קינדער אסאך דיבורי אמונה, וועלן זיי זיין געזונט און רואיג

בעזרת ה' יתברך - יום א' פּרשת אַחרי קדושים, ב' אייר, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד המלמד ... נרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה זָאָגן (מסכת פלה רבתי, פרק ב): "בְּכָל יוֹם מְלַאֲךָ יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם", יעדן טאג גייט ארויס א מלאך פון הימל און וויל חרוב מאכן די וועלט, "כִּינּוּן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִדְּנֵהֶפֶף כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים", און ווען דער אייבערשטער זעט ווי די קינדער, די תינוקות של בית רבן לערנען די הייליגע תורה - לאזט ער נישט דעם מלאך זאל חרוב מאכן; זעט מען אז די גאנצע וועלט שטייט אויף די תורה פון תינוקות של בית רבן.

רעד מיט די קינדער אסאך דיבורי אמונה, וועלן זיי ווערן געזונט אין אלע בחינות. ווי מער דער מלמד רעדט און שמועסט פון אמונה און פון מעשיות פון השגחה פרטית, מעשיות פון אמונה ובטחון - ווערט אין כחה א רואיגע לופט, א זיסע לופט; די קינדער ווילן קומען אין חדר, זיי ווארטן צוריק צו קומען אין חדר. אן אינטערעסאנטע זאך קענען מלמדים זען; די קינדער וואס קומען פון שטובער וואו מען רעדט פון אסאך אמונה - זיי האבן נישט קיין פחדים, זיי דארפן נישט די טפולים פון די אומות העולם, די קינדער זענען פרייליכע קינדער, עס פעלט זיי גארנישט, און די וואס קומען פון שטובער וואו מען רעדט נישט קיין אמונה - די דארפן האבן טערעפי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת אמור 298, תשפ"ג)

שבת אינדערפרי און גיין אין שול לערנען און דאווענען, "ואחר ילף לביתו ויאכל וישתה", און נאכדעם אהיים גיין מאכן די סעודה, "לפי שאין לו מנוחה לקודשא בריך הוא אלא עם עושי תורה בלבד", ווייל דער אייבערשטער האט נישט קיין נחת רוח נאר פון די וואס לערנען די הייליגע תורה. "מכאן אמרו: שיקרא אדם כדי שלא תשיגנו בושא וכלימה בשעה שאומרים לו: 'עמד וצורף מקרא שקרית', 'עמ וד וצורף משנה ששנית'", א מענטש זאל זען צו לערנען חומש און משניות, ווייל ווען מען קומט ארויף אויף יענע וועלט פּרעגט מען דעם מענטש: "הייב אן זאגן חומש וואס דו האסט געלערנט, הייב אן זאגן משניות וואס דו האסט געלערנט", ווי גרויס וועט זיין די בושא אז מען וועט בלייבן שטיין מיט אן אפענעם מויל און מען וועט נישט האבן וואס צו ענטפערן.

שבת איז א צייט פון חינוך הילדים, אנשטאט שטיין אין שול רעדן מיט חברים פאליטיק - גיי אהיים מיט דינע קינדער מאכן די סעודה. פרייטאג צו נאכטס נאכן דאווענען קומען מלאכים און זיי באגלייטן דעם מענטש ביזן שטוב (שבת קיט), עס איז נישט קיין כבוד צו לאזן די מלאכים ווארטן ביז מען ענדיגט שמועסן, מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן די סעודה, אזוי ווי עס ווערט געפסקענט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רעא, סעיף א): "כשיבא לביתו ימהר לאכל מיד", מען דארף גלייך אהיים גיין מאכן די סעודה; פון די אלע שמועסעלעך בלייבט גארנישט איבער, אנשטאט שמועסן אין שול פאליטיק, גיי אהיים און שמועס מיט דיין ווייב און קינדער פון די פרשה, דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים און מעשיות פון תפלה.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער האט נישט קיין שייכות מיט קיין שום פאליטיק; ער לעבט מיטן אייבערשטן, ער לעבט מיט תכלית; דער וועט זוכה זיין צו האבן א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בלייבט גארנישט איבער פון דעם, מען האט גארנישט פון דעם.

א רחמנות אויף די וואס קאכן זיך אין פאליטיק; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט): "היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה", דער יצר הרע איז צוגעגליכן צו א מענטש וואס לויפט צווישן מענטשן מיט א פארמאכט האנט, ער פאפט אויס אלעמען און פרעגט זיי: "וואס האב איך אין מיין האנט?" און פאר יעדעם דאכט זיך אז ער האט אין זיין האנט דאס וואס ער וויל, דערפער לויפן אים אלע נאך ווייל מען מיינט אז מען וועט באקומען די זאך וואס מען וויל, "ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום", ביים ענדע עפנט ער זיין האנט און מען זעט אז עס איז גארנישט דא דארט, אזוי אויך - זאגט דער רבי - איז מיטן יצר הרע, "כמו כן ממש היצר הרע, שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד", ער רעדט איין א מענטש אז ער זאל אים נאכלויפן ווייל אזוי וועט ער באקומען אלע זיינע תאוות, אבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט אנוועק פון די וועלט, עפנט ער זיין האנט און דערזעט זיך אינגאנצן אפגעפאטשט, ער איז אים נאכגעלאפן א גאנץ לעבן אומזיסט.

גיי ארויס פון די דמיונות פון פאליטיק, בפרט שבת קודש; שבת איז נישט א צייט פון פאליטיק, שבת איז א טאג פון נאנט ווערן צום אייבערשטן. די הייליגע חכמים זאגן (וזהר הקדוש נקלה, רה): "האי יומא, יומא דנשמתיך ה וא ולא יומא דגופא", שבת איז א טאג פאר די נשמה, נישט פארן גוף, שבת איז א צייט וואס מען דארף זיך אנגרייטן ליום שפלו שבת. די הייליגע חכמים זאגן (תנא דבי אבהו רבה, פרק א) אויפן פסוק (תהלים קלט, טו): "ימים יצרו ולו אחד בהם" - דאס גייט ארויף אויף שבת קודש, "אף על פי שאתם עושים מלאכה כל ששה ימים", אפילו מען ארבעט א גאנצע וואך, "יום השבת יעשה כולו תורה", זאל מען שבת אויסנוצן מיט לערנען די הייליגע תורה, "מכאן אמרו: לעולם ישכים אדם וישנה בשבת, וילף לבית הכנסת ולבית המדרש, יקרא בתורה וישנה בבתיאם", דערפאר זאל א מענטש אויפשטיין

צו באקומען ווענטליך דעם גליון, כטיע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com